

Parkov: I Anledning af den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser i Gaar skal jeg gentage, hvad jeg allerede tidligere har udtalt, at det forholder sig rigtigt, at da jeg overbragte ham Meddelelsen om Beslutningen af Folketingets Højregruppe, sagde han, at han ikke havde spurgt og heller ikke ønskede at modtage noget Svar. Da jeg maatte indrømme, at der ikke direkte af den højtærede Konseilspræsident var rettet noget Spørgsmaal til os, kunde jeg se Berettigelse til, at han ikke vilde modtage noget direkte Svar fra os, og jeg vendte mig derfor umiddelbart derefter til det ærede Medlem fra Veringe (Lindø), som var til Stede ved samme Lejlighed, og meddelte ham Resultatet af Afstemningen. Det forekommer mig, at den højtærede Konseilspræsident under alle Omstændigheder deraf maatte blive klar over, hvad der var gaaet forud. Thi det siger sig selv, at uden nogen som helst Foranledning finde vi ikke paa at fatte Beslutning om at tilraade Dannelsen af Ministeriet Holstein, og at min Meddelelse derfor maatte være Resultatet af Forhandlingerne, der tidligere vare førte om vor Stilling til et saadant Ministerium, og det blev ikke udtalt fra nogen Side, at den højtærede Konseilspræsident var uvidende om disse Forhandlinger. Vi maatte derfor fremdeles blive i den Tro, at det var, om ikke paa den højtærede Konseilspræsidents Foranledning, saa dog i alt Fald med hans Vidende, at disse Forhandlinger vare førte, og da Mødet med den højtærede Konseilspræsident som Følge deraf ikke i mindste Maade kunde ændre denne Opfattelse, maatte jeg betragte dette Optrin som en ren og skær Formalisme og kunde ikke ane, at det passerede, der ogsaa syntes at vække Forundring, blandt andet hos det ærede Medlem fra Veringe, havde nogen som helst Betydning. Det reale i Forholdet var nemlig det, at Mænd, som skulde støtte Dannelsen af Ministeriet Holstein, havde erklæret med afgjort Tydelighed og Sikkerhed, at denne Regering ikke kunde dannes, naar ikke vi tilraadede det.

Umiddelbart efter denne Samtale, ved hvilken Lejlighed altsaa, gentager jeg, Resultatet af vor Forhandling og Beslutning blev meddelt til det ærede Medlem fra Veringe, meddelte jeg Resultatet til mine to Partifæller i Hærudvalget, og begge disse saavel som det ærede Medlem fra Veringe fandt, at der ikke var nogen som helst Anledning til at bringe det passerede videre. Heri ligger ogsaa en Anerkendelse af, at man kunde og burde se det pas-

serede som en fuldstændig formel Akt. Resultatet af vor Afgørelse var ganske vist meddelt det ærede Medlem fra Veringe, som ventede paa denne Meddelelse med Utaalmodighed og havde paaskyndet dens Fremkomst, men jeg tror, det maa indrømmes fra alle Sider, at vi ikke kunde have Anelse om, at den højtærede Konseilspræsident var uvidende om dette; men at vi tværtimod maatte gaa ud fra som givet, at han vidste Besked om Forhandlingen med os.

Hvis den højtærede Konseilspræsident vil betragte Forholdet, som det faktisk er set fra vor Side indtil nu for to Dage siden, da vi overraskedes ved, at den højtærede Konseilspræsident meddelte, at han intet havde vidst om Forhandlingerne mellem os og det ærede Medlem fra Veringe, og hvis han endvidere vil erindre den Kendsgerning, at Forsvarssagens Ordning ikke kunde gennemføres uden Støtte fra vor Side — det er ubestrideligt og heller ikke bestridt af nogen —, forekommer det mig, at han maa indrømme, at det ikke var uberettiget, naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) sagde, at vi havde støttet Ministeriet, eller at Ministeriet ikke vilde kunne være blevet dannet uden ved vor Bistand, det vil altsaa sige, at vi tilraadede Dannelsen af Ministeriet, og vi tre Medlemmer af Højre, der sad i Hærudvalget, og ligeledes det ærede Medlem fra Veringe maatte anse den højtærede Konseilspræsidents tidt omtalte Holdning overfor mig som en Formalisme, der vel ikke var betydningsløs, men som i Forhold til det reale var af saa liden Værdi, at vi ikke fandt Anledning til — herom vare vi enige — at meddele Optrinnet videre.

Det er aldrig blevet paastaet, at den højtærede Konseilspræsident havde henvendt sig til Højre (Afbrydelse), at den højtærede Konseilspræsident personlig har henvendt sig til os. Der er talt om, at det skete ved Mellemmand, og vi maatte, som Situationen forelaa, gaa ud fra, at disse Mellemmand selvfølgelig havde gjort den højtærede Konseilspræsident, enten direkte eller ved deres Partifæller, som skulde træde ind i Ministeriet, bekendt med, hvad der skete. Derfor forekommer det mig ikke nødvendigt nu at fastslaa, at det maatte staa klart for os, at den højtærede Konseilspræsident ikke selv havde henvendt sig til Højre. Vi kunde ikke have nogen som helst Anelse om, at den højtærede Konseilspræsident skulde være uvidende om, hvad der fra Venstres Ud-